

قرآنید عامی که در این زمینه وجود دارد اینست که توسعه را بر حسب پیشرفت به سوی اهداف رفاهی نظیر تقلیل فقر و بیکاری و کاهش نابرابری تعریف کنیم." (از کیا، ۱۳۷۰). سیرز (Seers 1981) معتقد است که در مورد توسعه ی یک کشور بایستی چندین پرسش را پاسخ گفت:

- ۱- مسئله فقر به چه نحوی است؟
- ۲- مسئله بیکاری چگونه است؟
- ۳- مسئله نابرابری به چه نحو است؟

دومین نیاز اساسی که بدون آن شخصیت فردی رشد نمی کند کار است. این امر لزوماً به معنی اشتغال در نزد دیگری نیست، بلکه شامل تحصیل کردن، کار کردن به صورت کار خانوادگی در مزرعه و یا خانه داری نیز می شود. اما اگر فردی به هیچ کدام از نقش های یذیرفته شده اشتغال نداشته باشد و به طور مداوم به کار افراد دیگر حتی برای تقدیم خوش - وابسته باشد، این امر با عنایت و شرافت نفس یک فرد بالغ بیویه فردی که سالان درازی را در مدرسه و یا حتی دانشگاه گذرانیده و خود را برای یک زندگی اقتصادی فعال آماده کرده است، سازگار نیست (از کیا، ۱۳۷۰). البته درست است که فقر و بیکاری، به گونه های مختلف با درآمد سرانه همراه است. اگر درآمد سرانه سقوط کند، فقر مطلق و بیکاری زیادتر می شود (بجز در کوتاه مدت و شرایط اقتصادی)، اما مطمئناً افزایش درآمد سرانه، همانگونه که تجربیات اقتصادی مبتنی بر نفت نشان می دهد، برای دستیابی به این گونه اهداف کافی نیستند. در واقع افزایش درآمد سرانه می تواند با افزایش بیکاری همراه باشد و یا حتی علت آن باشد. (کرمی، ع، فنایی، ۱، ۱۳۷۳).

توسعه اقتصادی از مفاهیمی است که اغلب با مفهوم رشد اقتصادی یکی شمرده می شود، در حالیکه بین این دو مفهوم تفاوت های قابل ملاحظه ای وجود دارد. رشد اقتصادی دربردارنده شاخص های کمی اقتصادی است و لی توسعه اقتصادی بی جده تر و شامل تغییر و تحولات اقتصادی است. از نظر بیتر دورن، توسعه اقتصادی عبارت است از بسط امکانات و پروژه قابلیت بشري که برای جلوگیری از فقر ضروری می باشد. تقلیل دامنه فقر عمومی، بیکاری و نابرابری ملازم با توسعه اقتصاد است. (از کیا، ۱۳۷۹). در اغلب مناطق روستایی جهان شغل اصلی روستائیان کشاورزی است. در مناطق روستایی، مشاغل غیر کشاورزی هم یافت

انتقال تکنولوژی مناسب در روستا

● مهندس فرهود گل محمدی
عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد بیرونی

مقدمه

اگر بپرسیم که نیاز مطلق برای چیست، پاسخ آن غذای کافی است. زیرا هنگامی که سطح تغذیه از حد مینیمی باشیم ترا باشد، بشر، نه تنها اتریزی و سلامت خوبی ندارد، بلکه به چیزی جز غذا علاقمند نیست. (کرمی، ع، فنایی، ۱، ۱۳۷۳). عنایت الله (۱۹۵۷) تعریف جامعی از توسعه که مناسب برای کشورهای جهان سوم می باشد را بیان کرده است:

توسعه، تغییری به سوی انگاره های جامعه ای است که تحقق ارزش های انسانی، کنترل بیشتر اجتماعی بر محیط و سرنوشت سیاسی خود را در بر دارد و مردم آن کشور را برای دست یابی به کنترل بیشتر سرنوشت خود توانا می سازد. (Inayatullah، 1967)، پروکفید در تعریف توسعه می گوید:

- ۸- تاکید بر روی تولید محلی جهت نیازهای محلی است. همچنین تاکید روی کیفیت زندگی است نه صرفاً رشد اقتصادی.
- ۹- ایجاد اشتغال کامل، سطح زندگی متوسط و اختلاف درآمد را کم می‌نماید.
- ۱۰- دارایی مصرف ذخیره‌وار منابع داخلی است (بیوژه منابع غیرقابل ترمیم که برخوردهای بالقوه بر سر منابع را کم می‌کنند).
- ۱۱- به لحاظ اکولوژیک توسعه مناسبی ایجاد می‌نماید که کیفیت محیط را حفظ می‌کند. شیوه‌ای که تکنولوژی مناسب با خصوصیاتی که در بالا ذکر شد انتخاب و در روتاستها به کار گرفته می‌شود بایستی در چهارچوب مشارکتی عامه باشد. یکی از اصول اولیه اینست که بر اساس طرفیت تکنولوژی مردم محلی و توانایی منابع محلی، باید این انتخاب و بکارگیری، پایه‌گذاری شود تا اینکه بتوانیم فرآیند خود تولید و خلاقیت تکنولوژی داخلی را به وجود آوریم.

دلایل توجه و رویکرد به صنایع کوچک و تکنولوژی متوجه در کشورهای در حال توسعه:

گونارمیرال می‌گوید که توسعه صنعتی و گسترش صنایع کوچک همراه با افزایش جمعیت افراد فعال و شاغل در حرفة‌های صنعتی نمودی از رشد درآمد ملی است. ای. اف. شوماخر در کتاب معروف خود "کوچک زیاست" توسعه صنایع کوچک را بهترین راه کاهش فاصله کشورهای شمال-جنوب ذکر می‌کند و نیز در تحلیلی دیگر اظهار می‌کند که دلیل توسعه نیافتنگی کشورهای جهان سوم تاکید بیش از اندازه بر صنایع بزرگ و عظیم است. اگر چه صنعتی شدن یک راه حل برای نجات این کشورها از مدارهای توسعه نیافتنگی محسوب می‌شود، لکن مثل آنان مانند فردی است که کفشهای بزرگ به پا می‌کند و بعد از هر چند قدم کفش‌ها از پایش بیرون می‌آید. پس با حرکت به عقب در جهت ترمیم و تثبیت خود می‌کوشد و این حرکت بارها تکرار می‌شود. لذا، این کشورها زمان بیشتری را از دست می‌دهند. از این رو کفش‌های کوچک بهتر و زیباتر است.

هاشمی، (۱۳۸۱)، ویژگیهای صنایع کوچک و دلایل توجه به آنها را در کشورهای جهان سوم موارد ذیل بین می‌کند:

- ۱- صرفه جویی در مصرف سرمایه
- ۲- اشتغال زایی فراوان

۳- تامین تعادلهای اجتماعی و منطقه‌ای از طریق جلوگیری از مهاجرت روستاییان به شهرها

۴- افزایش ارزش صادرات

۵- وابستگی ناچیز به محصولات خارجی و صرفه‌جویی در استفاده از ارز خارجی

۶- توسعه صنعت توریسم

۷- درونزا کردن دانش فنی تولید

۸- پرکردن حلقه‌های مفقود فرآیند تولید

۹- تسهیل در رقابت

۱۰- تشویق فرهنگ سرمایه‌گذاری

۱۱- پرورش مدیران، کارآفرینان و کارگران صنعتی

۱۲- توجه به محیط زیست

۱۳- کمک به توزیع عادلانه نر درآمد

۱۴- خصوصی سازی

۱۵- تسریع در زمان بهره‌برداری و توجه به هزینه فرست سرمایه

۱۶- معرفی فرهنگ غنی کشورها

در کل باید به این نکته توجه گردد که از سرمایه‌ها و بودجه محدود موجود در کشور، برای ایجاد فرصت‌های کاری هر چه بیشتری استفاده نمود و افراد بیکار

۲- به لحاظ سرمایه‌گذاری، سرمایه‌اش توزیعی بوده، شامل موسسات کوچک است و تنوع در محتوی دارد.

۳- این تکنولوژی دارای دامنه کم، قابل تعمیر، بادوام، قابل اطمینان، این، ساده اما بیشتر فته است.

۴- به لحاظ تصمیم‌گیری، نامتصرک و دموکراتیک است و تولید تحت کنترل بکار گیرنده تکنولوژی و مصرف کننده محلی است.

۵- تکنولوژی مناسب در برگیرنده نوآوری محلی، توسعه و انتشار از پایین به بالا در ارتباط با احتیاجات اساسی مردم است.

۶- این تکنولوژی کاربر بوده و ایجاد مشاغل با معنی می‌نماید.

۷- فاقد پیچیدگی تکنولوژی نامناسب بوده و از تقسیم کار پایین وسایل برخوردار است. روابط تولیدی ناشی از آن غیرخصوصانه بوده و آزادی، باز بودن و خود تکمیلی در کار را دارا می‌باشد.

۱- توسعه، تغییری به سوی انکاره‌های جامعه‌ای است که تحقق ارزش‌های انسانی، کنترل بیشتر اجتماعی بر محیط و سرفوژت سیاسی خود را در بر دارد و مردم آن کشور را برای دست‌یابی به کنترل بیشتر سرفوژت خود توانا می‌سازند.

۱- دانش روستائیان و دانش علمی نوین از نظر قدرت و ضعف مکمل یکدیگرند، به طوری که از ترکیب این دو می‌توان به توفیق‌هایی نایل آمد که هیچ کدام به تنها یی واحد آن نیستند. برای دستیابی به چنین موفقیت‌هایی لازم است مصلحان توسعه از برج عاج خود فرود آیند، بنشینند و به حرشهای روستائیان کوش فردا هند و از آنان بیاموزند.

افتشار محروم جامعه، بويزه در جهان در حال توسعه، به منظور استیلا بر حوزه های علوم و معارف و نیز بهره مندی از تکنولوژی به عنوان یک موهبت الهی است. نقش ترویج در توسعه تکنولوژی را می توان موارد ذیل دانست:

۱- انعکاس مسائل، مشکلات، خواستها و نیازهای روستایی به منابع علمی و پژوهشی

۲- انعکاس شرایط موجود و استعدادها و امکانات روستایی به منابع علمی و پژوهشی

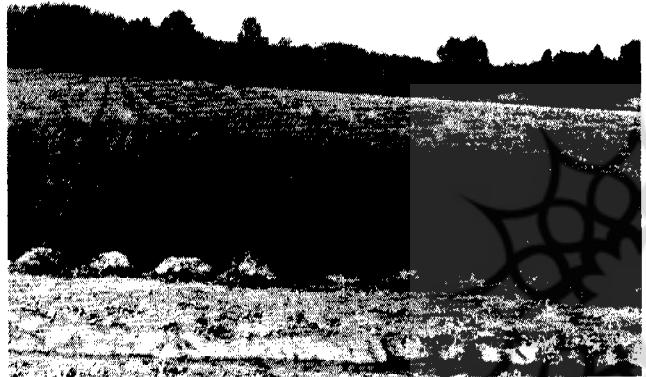
۳- همکاری در ایجاد و تطبیق نوآوری ها با شرایط روستایی

۴- انتخاب و انتقال نوآوری های تکنولوژی از منابع علمی و پژوهشی و اشاعه آن در بین اعضای جامعه روستایی

۵- تدوین برنامه های آزمایشی و آموزشی و اجرایی در جهت زمینه سازی پذیرش و نیز فراهم آوردن امکانات و دسترسی و کاربست نوآوری ها

۶- انتقال عملکرد نوآوری های پذیرفته شده از مجتمع روستایی به منابع علمی و پژوهشی

۷- همکاری در مطالعه و بررسی تحولات لازم و جنبی نوآوری های تکنولوژیک و مواردی از این قبيل خلاصه کرد (شهبازی، ۱۳۸۱).

در بیست سال اخیر بر نقش صنایع کوچک روستایی در تامین اشتغال

مولود و کسب امکانات تازه بعنوان یک موضوع مهم تحقیقاتی در اقتصاد توسعه مطرح و در میان سیاست گذاران و موسسات بین المللی اعطای کمک ها، به صورت بحث روز در آمده است.

اشاعه تکنولوژی مناسب توسعه کشاورزی و عمران روستایی عمدها دستیابی به چهار هدف اصلی به قرار زیر را پیگیری می نماید:

۱- افزایش توان مدیریت و کارایی مولدان روستایی

۲- افزایش کارآیی و بهره وری نیروی انسانی شاغل در بخش روستایی

۳- افزایش کیفیت عملکردهای تولید در روستاهای افزايش كميit عملکردهای تولید بر حسب هر واحد عملیاتی.

برای اینکه اینکه همکاری در این شرایط ایجاد و داشت تا هم به رشد افراد از طریق کار کمک شود و هم تولید و درآمد ملی بالا بود و هم معضلات ناشی از بیکاری در جامعه همانند افزایش نرخ طلاق، بزهکاری ها و ... کاهش یابند. کاری که کشوری مانند هندوستان، بعد از استقلال از بریتانیا تاکنون با ایجاد صنایع کوچک و دستی و کارگر بر و کم هزینه و ساده، با موفقیت و جدیت آن را دنبال می کند و می تواند الگویی بهینه برای کشور ما در مناطق شهری و بیویزه روستایی باشد.

دلالی توجه به دانش و فن اوری بومی در فرآیند توسعه روستایی:

برنامه های توسعه به دلیل اینکه بر اساس نوعی عقده برتری طلبی با کشاورزان خرده پا ارتباط را فرار کرده اند لطفه خود را دارد. ما مقاعد شده ایم که بطور مطلق تکنولوژی جدید بر داشن کشاورزان خرده برتری دارد. از این رو ما تحقیقات و تلاش های کمک رسانی خود را به گونه ای هدایت می کنیم که گویی ما همه چیز می دانیم و کسانی که ما برای آنها کار می کنیم هیچ چیز نمی دانند. (1976, pp.6-7) (Hathc,

یک مردم کشاورزی تازه ایانی می گوید: "این به اصطلاح مصلحان برای دهقانان واقعاً زیاد حرف می زندند اما هیچ علاقه ای ندارند که به سخن دهقانان گوش بدند". علم امروزی با قدرتی که از لحظات جینیتی برای مصلحان توسعه می آفریند سبب می شود که دانش مردم روستایی خوار و حقیر شمرده شود. اولویت های تحقیقی در زمینه نوع محصول، دامداری و چنگلداری بازتابی است از جهت گیری در مقابل وقایع و اموری که برای مردم روستایی مطرح است. داشن روستاییان غالباً به آنچه مصلحان توسعه می دانند برتری دارد. داشن روستاییان و داشن علمی نوبن از نظر قدرت و ضعف مکمل یکدیگرند، به طوری که از ترکیب این دو می توان به توفیق هایی تابیل آمد که هیچ کدام به تنهایی واجد آن نیستند. برای دستیابی به چنین موقوفیت هایی لازم است مصلحان توسعه از برج عاج خود فرود آیند، بنشینند و به حرفا های روستاییان گوش فرا دهند و از آنان بیاموزند. (هیوآ، ر، دوبرولکسی، ک، چمرز، ر-۱۳۷۰۰، ۱۳۷۶، چمپرز، ر.)

برای بسیاری از مصلحان توسعه روستایی یکی از راه های بادگیری عبارت است از کاریزی همراه با سایر زارعان و انجام کارهایی که دهقانان به آن مبادرت می ورزند. هر چند که این امر برای انسان شناسان اجتماعی چندان تازه نیست.

اهمیت ترویج تکنولوژی مناسب و مبانی اشاعه آن در فرآیند توسعه روستایی:

تکنولوژی نه علم مخصوص است و نه فن مطلق، تکنولوژی کاربرد علم در حوزه فنون و مهارت های کاربردی است. علم مختصمن دانش های مربوط به شناخت و پاسخگویی به "چرا" هاست، در حالی که تکنولوژی، پاسخ به سوالات مربوط به چطوری و چگونگی "روشها و مهارتهای مربوط به کاربرد علم در قالب فنون و تکنیک ها را ارایه می دهد، و از این راست که تکنولوژی را "دانش فنی" نیز می نامند. تا بین وسیله آن را از دانش های مخصوص و غیر فنی متمایز نمایند. در طول تاریخ علم و تکنولوژی هر دو پیشرفت کرده اند، در حالی که علم همیشه مقدم بر تکنولوژی بوده و می باشد، ضمن اینکه هیچ تکنولوژی منتج از زمینه های علمی، در خیلی از موارد به عنوان ابزاری برای توسعه علم بکار گرفته می شود. دایسمن در مودر ارزش های تکنولوژی می گوید: تکنولوژی موهبتی الهی است، بعد از نعمت حیات، تکنولوژی بزرگترین نعمتی است که خداوند از این داشته است. تکنولوژی زایده تمدنها، هنرها و علوم است ... تکنولوژی مزه های زیادی و زیانی را در می نورد. پویایی آن روز به روز افزایش می یابد. فرآیگری تکنولوژی جدید ... سرعت از تکنولوژی قدیمی ... صورت می گیرد. به این دلیل است که من تکنولوژی جدید را تکنولوژی امید می نامم. تکنولوژی راهی میان بر پیش بازی فقرای زمین می نهد تا به ثروت برسند، راهی که از ثروت از فراتر حاصل می شود نه از مشقتی کمرشکن ... اگر با دیدگانی باز به دنیا بینگریم می بینیم که تکنولوژی هدیه ای است خدایی که زندگی صلح آمیز مارا با همسایگان در این سیاره پر از دحام ممکن می کند. تشکل سازمانی ترویج و توسعه روستایی، به عنوان یک نهاد آموزشی، موظف به ایجاد ارتباط منسجم بین منابع علمی و پژوهشی از یک سوی و اعضای جامعه روستایی از سوی دیگر، به منظور ایجاد تحول در بینش و افزایش میزان معلومات و انتقال اشاعه تکنولوژی مناسب در بین آنان است و این راهی است برای دسیابی

توسط نظام ارزشی آن جامعه خاص تعیین گردد تا راهنمای متخصصین و سازندگی تکنولوژی مناسب روستایی باشد. اما این تکنولوژی روستایی می‌تواند یک مختصات عمومی داشته باشد: کوچک، نامت مرکز، صرفه جو، منبع محلی و قابل تجدید باشد. چنین تکنولوژی مناسب بوده زیرا اثرات مخرب ندارد. این تکنولوژی کار با معنی ایجاد می‌کند، هدف ارضه اختیارات اولیه مردم است، باعث خودکفایی جامعه می‌شود و به لحاظ اکولوژیک یک محیط قابل تحمل با کیفیت بالای زندگی ایجاد می‌نماید. (لهسایی زاده، ع. ۱۳۷۹). تکنولوژی مناسب نه تنها می‌باید پاسخی در ارتباط با خواستها و نیازهای محسوس روستاییان باشد، بلکه در عین حال می‌باید حاصل شخصات و تبعیات و یا تطبیقات علمی و تحقیقی پژوهندگان و متخصصین داخلی همان کشور باشد. که در این صورت لازم است:

- ۱- مبتنی بر گسترش مزدهای دانش و توسعه بینش پژوهشی در سطح جامعه باشد.

۲- سازگار با فرهنگ در حال تحول جامعه بهره‌برداران باشد

۳- قابل اطباق با شرایط طبیعی - اقلیمی محیط بهره‌برداران باشد.

۴- متناسب با شرایط اقتصادی عامه روستاییان باشد.

- ۵- هماهنگ با امکانات و توانهای فنی و استعداد فraigیری بهره‌برداران، و سرانجام به عنوان ابزاری مشروع و مطلوب

۶- در خدمت تعالی فرهنگ جامعه متحول بهره‌بردارن از آن تکنولوژی باشد. در کل فرایند ترویج و توسعه روستایی، می‌تواند با انتقال و توسعه تکنولوژی مناسب در مناطق روستایی، با ایجاد کارآفرینی، زمینه‌های فقرزدایی و توسعه روستایی را در ایران فراهم آورد و با رشد درآمد روستاییان و بهبود شاخص‌های زندگی آنان، از مهاجرت آنان به شهر ممانعت به عمل آورد و از شدت و گسترش بیکاری‌های پنهان و آشکار در مناطق شهری و روستایی بکاهد و در نهایت موجات توسعه انسانی را در جامعه فراهم آورد.

فهرست منابع:

- ۱- از کیا، م. (۱۳۷۹). جامعه‌شناسی توسعه. چاپ دوم. تهران. موسسه نشر کلمه
- ۲- از کیا، م. (۱۳۷۰). مقدمه‌ای بر جامعه‌شناسی توسعه روستایی. چاپ دوم. تهران انتشارات اطلاعات.

- ۳- توسلی، غ. (۱۳۷۵). جامعه‌شناسی کار و شغل در تهران. سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت)

- ۴- چمیر، ر. (۱۳۷۶). توسعه روستایی اولویت بخشی به فقرا (حمایت از افسار اسپیدیز). موسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران.

- ۵- چیتمار، جی. بی. (۱۳۷۸). مقدمه‌ای بر جامعه‌شناسی روستایی چاپ دوم. ترجمه: احمد حجازان و مصطفی از کیا. تهران. نشر نی.

- ۶- شوماخ، ای. اف. (۱۳۷۲). کوچک زیباست: اقتصاد با بعد انسانی. چاپ سوم. تهران. انتشارات سروش.

- ۷- شهابی، ا. (۱۳۷۳). توسعه و ترویج روستایی. چاپ سوم. انتشارات دانشگاه تهران.

- ۸- کرمی، غ. فناوی، ا. (۱۳۷۳). بررسی نظریه پردازیها در ترویج کشاورزی (جلد اول). تهران. معادن ترویج و مشارکت مردمی وزارت جهاد سازندگی.

- ۹- Liedholm C., Cnuta E. (1970) صنایع کوچک روستایی: شواهد تجربی و موضوعات مربوط به سیاست‌گذاری. در: توسعه کشاورزی در جهان سوم. (ویراستار: کارل، ک. ایکر). مترجمان: کریم درویشی و دیگران. تهران. مرکز تحقیقات روستایی و اقتصاد کشاورزی، وزارت کشاورزی. صفحات: ۱۹۵-۲۱۷

- ۱۰- لهسایی زاده، ع. (۱۳۷۹). جامعه‌شناسی توسعه روستایی. شیراز. نشر رز.

- ۱۱- لهسایی زاده، ع. (۱۳۶۵). مشارکت به عنوان یک روش علمی توسعه در کشورهای پیرامون در: مجموعه مقالات کنفرانس مشارکت. تهران. دفتر مرکزی جهاد سازندگی. صفحات: ۱۷۶-۱۷۸.

- ۱۲- هاشمی، ف. (۱۳۸۱). بررسی روند انتقال زایی صنایع کوچک در ایران. در: مجموعه مقاله‌های ارایه شده در همایش ملی بررسی راهکارهای علمی ایجاد اشتغال، ۲۴ آبان ۱۳۸۰، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن، انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن.

- ۱۳- هبو، ر. دوبرولکسی، ک. چمیر، ر. و ... (۱۳۷۷). مسائل جامعه‌شناسی روستایی، ساخت‌های اجتماعی جوامع روستایی. چاپ سوم. (ویرایش اول). ترجمه: مصطفی از کیا.

محمد مهاجر ابرواني. علی اکبرنيك خلق. تهران. انتشارات روزبهان

اشاعه تکنولوژی مناسب توسعه کشاورزی و عمران روستایی عمده‌تاً دستیابی به چهار هدف اصلی به قرار زیر را پیگیری می‌نماید:

- ۱- افزایش توان مدیریت و کارایی مولدان روستایی
- ۲- افزایش کارآیی و بهره‌وری نیروی انسانی شاغل در بخش روستایی
- ۳- افزایش کیفیت عملکردهای تولید در روستاهای
- ۴- افزایش کیمیت عملکردهای تولید بر حسب هر واحد عملیاتی.

آثار مستقیم نیل به این اهداف به زبان اقتصادی منتهی به "هزینه کمتر و درآمد بیشتر" در دنیای رقبا های تولید در فعالیت‌های کشاورزی و روستایی می‌گردد.

نتیجه گیری:

ضروری است که دست کم بخش مهمی از ناشهای عمرانی در شهرهای بزرگ انجام نپذیرد و مستقیماً به ایجاد یک "ساخت کشاورزی- صنعتی" در نواحی روستایی و شهرهای کوچک تعلق گیرد. درین زمینه لازم به تأکید است که نیاز اصلی، فرصت‌های اشتغال هستند، یعنی میلیونها فرصت اشتغال هیچکس البته بر این نظر نیست که کارآیی متوسط فرد فاقد اهمیت است، ولی توجه اصلی نباید به حداکثر ساختن کارآیی متوسط معروف شود، بلکه باید بر موضوع ایجاد فرصتها برای افراد

بیکار و نیمه بیکار متصرف گردد. برای یک فرد بینوا فرصت کار کردن بزرگترین نیاز است، حتی کار با دستمزد کم و نسبتاً نامولدی بهتر از بیکاری و عطلت مطلق است. به قول آقای گابریل آردنت (Mr. Gabriel Ardant): اشتغال عمومی مقدم بر کمال کاری است.

واقعاً مشکل است که مسئله تکنولوژی مناسب برای بخش روستایی کشورهای جهان سوم را از مسئله عمومی تکنولوژی مناسب برای کشورهای در حال توسعه جدا کنیم. تکنولوژی موجود در جهان سوم بطور کلی و تزییق شکلی از آن در بخش روستایی یک تکنولوژی نامناسب بوده که فرهنگ مادی و معنوی این جوامع را به مخاطره انداده است. دست‌اندرکاران سیاسی و متخصصین جهان پیرامونی باید آگاه باشند که دوباره تکنولوژی "مناسب غربی" جانشین تکنولوژی موجود نگردد. به همین منظور باید سعی شود تا مختصات تکنولوژی مناسب برای هر کشور پیرامونی

۱- تکنولوژی نه علم محض است و نه فن مطلق، تکنولوژی کاربرد علم در حوزه فنون و مهارت‌های کاربردی است. علم متضمن دانش‌های مربوط به شناخت و پاسخگویی به چراه‌هast، در حالی که تکنولوژی پاسخ به سوالات مربوط به چطوری و چگونگی روشها و مهارت‌های مربوط به کاربرد علم در قالب فنون و تکنیک‌های اراضیه می‌دهد.